

УДК 342.1

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0941-2023-46-386>

---

**З. С.-М. Ях'яєв**, аспірант кафедри державного будівництва Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого  
ORCID ID:0009-0003-7706-9575

### ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМІТЕТІВ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

---

***Анотація.** Наукова стаття присвячена вивченню проблемних питань, пов'язаних із організацією діяльності комітетів Верховної Ради України.*

*В статті продемонстровані недоліки, що пов'язані з кількісним складом комітетів Верховної Ради України, а саме — вказано на невідповідність організації діяльності комітетів Закону України «Про комітети Верховної Ради України», а також іншим нормативно-правовим актам. Після чого зроблені пропозиції щодо вирішення такої проблеми.*

*Проаналізовано зарубіжний досвід організації діяльності комітетів парламенту, особливо зацентовано увагу на інститути інтерпеляції, надано обґрунтування необхідності прийняття законодавства про інтерпеляцію в Україні.*

*Висвітлено проблему занадто широкого кола суб'єктів, які наділені правом законодавчої ініціативи. Запропоновані шляхи розв'язання проблеми «законодавчого спаму» через комітети Верховної Ради України.*

***Ключові слова:** комітети Верховної Ради України, інтерпеляція, законодавча ініціатива.*

**Постановка проблеми.** Наразі дослідженню правового регулювання такої організаційної форми діяльності Верховної Ради України, як комітети Верховної Ради України, приділяється незначна увага з боку вітчизняних науковців. Однак проблемних аспектів, пов'язаних з організацією діяльності комітетів, налічується чимало.

Інститут комітетів Верховної Ради України потребує масштабного реформування з урахуванням зарубіжного досвіду.

Саме тому метою дослідження є проаналізувати деякі положення чинного законодавства, що регулює діяльність комітетів Верховної Ради України, та надати їх оцінку, запропонувати відповідні зміни.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Вивченню та реформуванню інституту комітетів Верховної Ради України присвячені роботи Погорєлової З. О., Зозулі О. І., Шутака І. Д., Жукорської Я. М. та інших вітчизняних науковців.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Організація діяльності комітетів Верховної Ради України насамперед регулюється Конституцією України, Законом України «Про комітети Верховної Ради України», Регламентом Верховної Ради України, постановами Верховної Ради України та іншими нормативно-правовими актами.

Процес обрання народних депутатів України до складу комітетів, а також зміни персонального складу комітетів здійснюється відповідно по положень статей 6 та 7 (відповідно) Закону України «Про комітети Верховної Ради України»[4]. Так, станом на 2 грудня 2023 року відповідно до постанови Верховної Ради України «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання» функціонують такі комітети:

Комітет з питань аграрної та земельної політики (30 народних депутатів);

Комітет з питань антикорупційної політики (12 народних депутатів);

Комітет з питань бюджету (36 народних депутатів);

Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики (17 народних депутатів);

Комітет з питань екологічної політики та природокористування (17 народних депутатів);

Комітет з питань економічного розвитку (15 народних депутатів);

Комітет з питань енергетики та житлово-комунальних послуг (27 народних депутатів);

Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування (17 народних депутатів);

Комітет з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва (13 народних депутатів);

Комітет з питань інтеграції України до Європейського Союзу (8 депутатів депутатів);

Комітет з питань молоді і спорту (7 народних депутатів);

Комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки (20 народних депутатів);

Комітет з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування (25 народних депутатів);

Комітет з питань освіти, науки та інновацій (11 народних депутатів);

Комітет з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин (11 народних депутатів);

Комітет з питань правової політики (20 народних депутатів);

Комітет з питань правоохоронної діяльності (24 народних депутатів);

Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України (10 народних депутатів);

Комітет з питань свободи слова (2 народні депутати);

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (11 народних депутатів);

Комітет з питань транспорту та інфраструктури (22 народні депутати);

Комітет з питань фінансів, податкової та митної політики (33 народні депутати);

Комітет з питань цифрової трансформації (7 народних депутатів).

Відповідно до частини 2 статті 5 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»: «Мінімальна та максимальна кількість осіб, які можуть входити до складу одного комітету, визначається постановою Верховної Ради України. До складу комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого віднесено питання забезпечення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів, входить непарна кількість осіб» [4].

Відповідно до зазначеного положення пунктом 2 Постанови Верховної Ради України від 29 серпня 2019 року «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання» було визначено, що кількісний склад кожного з комітетів Верховної Ради України – не менше 5 і не більше 43 народних депутатів України. Однак 6 жовтня 2022 року була прийнята постанова Верховної Ради України № 2639-ІХ «Про внесення змін до деяких постанов Верховної Ради України щодо кількісного та персонального складу комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання», якою граничні значення кількісного складу кожного комітету були встановлені на рівні не менше 3 і не більше 38 народних депутатів України.

Такі зміни пов'язані з тим, що загальна кількість народних депутатів України IX скликання помітно скоротилася. Так, за результатами позачергових парламентських виборів, які були проведені 21 липня 2019 року, до Верховної Ради України було обрано 424 народних депутати. Станом же на 1 грудня 2023 року у Верховній Раді України налічується лише 403 народних депутати України, що є історичним антирекордом.

Проте, як можна зрозуміти, навіть встановлення мінімальної кількості членів комітетів Верховної Ради України на рівні 3 осіб, не допомогло уникнути порушення лімітів кількісного складу Комітету з питань свободи слова. Персональний склад Комітету у відповідній постанові від 29 серпня 2019 року № 20-ІХ представлений таким чином:

«19) Комітет з питань свободи слова:

голова Комітету — {Відкликано з посади згідно з Постановою ВР № 3385-IX від 20.09.2023} Шуфрич Нестор Іванович — народний депутат України, фракція Політичної партії «Опозиційна платформа — За життя»;

заступник голови Комітету — Брагар Євгеній Вадимович — народний депутат України, фракція політичної партії «Слуга народу»;

секретар Комітету — Швець Сергій Федорович — народний депутат України, фракція політичної партії «Слуга народу»;

члени Комітету:»[5].

Народний депутат України Шуфрич Н. І. дійсно був відкликаний з посади голови Комітету з питань свободи слова [2]. Проте відповідно до положень частини 5 статті 7 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»: «Після відкликання народного депутата України з посади голови, першого заступника голови, заступника голови чи секретаря комітету він залишається членом цього комітету, якщо Верховною Радою України не прийнято іншого рішення»[4].

З огляду на те, що постановою Верховної Ради України № 3385-IX від 20.09.2023 не було прийнято рішення про позбавлення Шуфрича Н. І. членства в Комітеті з питань свободи слова, за народним депутатом України Шуфричем Н. І. зберігається право бути членом відповідного Комітету. Однак це не закріплюється в підпункті 19 пункту 1 постанови Верховної Ради України від 29 серпня 2019 року № 20-IX.

Таким чином, кількісний склад Комітету з питань свободи слова становить два народні депутати, що суперечить пункту 2 постанови Верховної Ради України від 29 серпня 2019 року № 19-IX.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народних депутатів України Єфімова М. В., Шпенова Д. Ю. та Данілова В. Б., що сталося 08.12.2023 року, кількісний склад комітетів де-факто був змінений (Комітет з питань енергетики та житлово-комунальних послуг — 26 народних депутатів, Комітет з питань правової політики — 19 народних депутатів, Комітет з питань правоохоронної діяльності — 23 народні депутати), од-

нак до Постанови від 29 серпня 2019 року № 20-IX відповідних змін внесено не було.

Більше того, відповідно до частини 2 статті 5 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»: «До складу комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого віднесено питання забезпечення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів, входить непарна кількість осіб» [4]. Наразі такі функції виконує два комітети Верховної Ради України: Комітет з питань правоохоронної діяльності та Комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки. Як можна зрозуміти, кількість народних депутатів у цих комітетах становить 24 і 20 осіб відповідно, що суперечить положенню зазначеної статті.

З огляду на зазначене вище пропонується внести низку змін до чинного законодавства України, а саме:

1. Прийняти Постанову Верховної Ради України про відкликання з посади члена Комітету з питань свободи слова Верховної Ради України дев'ятого скликання народного депутата України Шуфрича Н. І. Така необхідність пояснюється наявними обставинами, що унеможливлюють виконання народним депутатом України Шуфричем Н. І. своїх обов'язків, а саме — Печерським районним судом м. Києва народному депутату було обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

2. Внести зміни до Постанови Верховної Ради України «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання» від 29 серпня 2019 року № 20-IX. Такі зміни мають передбачати:

а) обрання третього члена Комітету з питань свободи слова серед народних депутатів України, а також обрання голови Комітету. Таким чином, кількісний склад Комітету з питань свободи слова буде відповідати встановленим лімітам (3–38 осіб).

б) встановлення непарної кількості народних депутатів-членів Комітету з питань правоохоронної діяльності та Комітету

з питань національної безпеки, оборони та розвідки, як того вимагає чинне законодавство.

3. Наступним кроком може стати впровадження змін до частини 2 статті 5 Закону України «Про комітети Верховної Ради України». Такі зміни мають передбачати встановлення обов'язкової мінімальної граничної кількості народних депутатів України в кожному комітеті Верховної Ради України на рівні 7 осіб. Таким чином, робота в комітетах стане ефективнішою, навантаження на кожного окремого народного депутата знизиться, а також розподіл по комітетах Верховної Ради України народних депутатів України, що представляють відповідні фракції або депутатські групи, стане більш рівномірним.

Зокрема, варто звернутися до практики організації діяльності комітетів, яка простежується в багатьох парламентах країн Європейського Союзу і не тільки. Наприклад, система організації діяльності комітетів Великобританії влаштована дещо складніше, ніж в Україні, проте має низку позитивних ознак.

Враховуючи, що парламент Великобританії складається з двох палат (Палати лордів та Палати громад), але виборною є лише Палата громад, більш детально варто розглянути саме її.

Система комітетів Палати громад передбачає:

- а) загальні комітети,
- б) спеціальні комітети,
- в) об'єднані комітети,
- г) великі комітети.

1. Загальні комітети створюються для повного аналізу всіх положень законопроектів (біллів). Для аналізу кожного біллу формується окремий комітет, що перестає функціонувати з прийняттям відповідного законопроекту. Така практика вже є не типовою для України.

2. Однак найбільший інтерес для нашої держави становить інститут спеціальних комітетів у Палаті громад. Для початку варто зазначити, що кількісний склад спеціальних комітетів становить 11–17 осіб. Це забезпечує постійно діючу колегіальність спеціальних комітетів і унеможливорює виникнення ситуації, подібної до української, коли кількість членів певного комітету є непропорційною (2 або 36 народних депутатів).

Важливу роль у структурі спеціальних комітетів відіграють комітети з питань контролю за урядом. Такі комітети формуються в залежності від структури уряду Великобританії. Комітети з питань контролю за урядом контролюють кожне з основних урядових відомств — наприклад, Спеціальний комітет з освіти (Education Select Committee) контролює діяльність Міністерства освіти (Department for Education). До компетенції комітету входить аналіз витрат, управління та політики Міністерства освіти та будь-яких пов'язаних з ним державних органів.

Контроль здійснюється шляхом звітування міністерства перед спеціальним комітетом. Як правило, відповідний комітет надсилає запит до міністерства, яке має відповісти на всі поставлені питання. Однак також міністерство самочинно звітує про результати своєї діяльності або подає іншу інформацію у відповідному командитному документі, що надсилає парламенту (Command Paper). Втім, за спеціальним комітетом завжди зберігається право висунути пропозицію, поставити додаткові питання, вимагати додаткового роз'яснення та надання більш широких/детальних даних, що стосуються діяльності міністерства.

Уряд зобов'язаний надати відповідь протягом двох місяців після публікації комітетського запиту. Однак, якщо це потрібно, за згодою спеціального комітету міністерство може збільшити тривалість строку звітування.

Важливо зазначити, що члени уряду лише підконтрольні спеціальним комітетам і не входять до складу таких комітетів. За урядовцями лише зберігається право брати участь у засіданнях комітетів, висловлювати свою позицію з питань, що обговорюються, проте приймати рішення напряму, тобто шляхом голосування, вони не можуть. Те ж стосується й усіх інших депутатів Палати громад, які не є членами відповідного комітету.

3. Неможливим для впровадження для українського парламентаризму залишається інститут об'єднаних комітетів. Його сутність полягає в тому, що такі комітети створюються із залученням представників обох палат (Палати лордів і Палати громад) задля вирішення питань, які відносяться до відомства одразу обох палат. Об'єднані комітети можуть бути як тимчасови-

ми, так і постійними. Наприклад, об'єднаний комітет з прав людини.

Станом на сьогодні об'єднаний комітет з прав людини складається з дванадцяти членів, призначених як з Палати громад, так і з Палати лордів, для розгляду питань, пов'язаних з правами людини у Сполученому Королівстві, а також ретельного вивчення кожного урядового законопроекту на предмет його відповідності правам і свободам людини.

Особливістю об'єднаних комітетів є те, що:

а) головою таких комітетів може бути представник як Палати лордів, так і Палати громад. Наразі головою об'єднаного комітету з прав людини є Harriet Ruth Harman, яка представляє Палату громад.

б) про результати своєї роботи об'єднані комітети звітують перед обома палатами.

Незважаючи на те, що поки існування об'єднаних комітетів у Верховній Раді України не є можливим, дослідження зарубіжного досвіду з цього питання є актуальним, оскільки дискусії щодо впровадження в Україні двопалатного парламенту тривають і досі.

4. Сутність поняття «Великий комітет» відрізняється в залежності від палати, до якої відноситься такий комітет. Так, у Палаті лордів Великий комітет – це вторинна палата для дебатів, де будь-який член Палати лордів може бути присутнім і виступати. У Палаті громад великі комітети були створені для обговорення питань, що стосуються окремої країни чи регіону Великобританії. Наприклад, виділяються:

1) Великий комітет Уельсу (наразі представлений 38 членами),

2) Шотландський великий комітет (не збирався з 2003 року),

3) Великий комітет Північної Ірландії.

4) великі регіональні комітети (створені в листопаді 2008 року, функціонували до квітня 2010 року).

Регіони Великобританії, які були охоплені Великими регіональними комітетами: Східний Мідлендс, Західний Мідлендс, Східна Англія, Північний Схід, Північний Захід, Південний Схід, Південний Захід, Йоркшир і Хамбер.

Тепер варто повернутися до питання звітування уряду (Кабінет Міністрів України) перед парламентом (Верховна Рада України). Інститут інтерпеляції успішно функціонує в багатьох державах Європи: Великобританія, Франція, Німеччина, Іспанія, Італія, Чехія, Австрія, Болгарія, Румунія, Бельгія та інші. На прикладі Великобританії було з'ясовано, що функція парламентського контролю може здійснюватись через спеціальні комітети парламенту.

Для України проблема відсутності інституту інтерпеляції є суттєвою, особливо враховуючи положення частини 2 статті 113 Конституції України: «Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією».

Тобто Основним Законом напряду передбачена відповідальність Кабінету Міністрів України перед Верховною Радою України, однак на практиці це реалізується не повною мірою: виключно шляхом інституту депутатських запитів та «Години запитань до уряду». Такі механізми не є достатніми для повноцінного парламентського контролю за діяльністю уряду з боку парламенту.

Тому рекомендується впровадити в Україні інститут інтерпеляції, в рамках якого може здійснюватись процедура висловлення недовіри членам Кабінету Міністрів України.

Право ініціювання інтерпеляції може покладатися на:

- а) комітет Верховної Ради України, до відання якого належить сфера діяльності конкретного міністра,
- б) визначену законом кількість народних депутатів України, що будуть формувати спільний запит.

Важливо, аби така кількість народних депутатів України була збалансованою. Так, у Німеччині для подачі інтерпеляції необхідні підписи понад 30 депутатів Бундестагу, в Італії та Франції подання має бути підтримано не менше 1/10 парламентського складу депутатів; в Іспанії інтерпеляцію підписують не менше 10 депутатів, в Австрії — 5 депутатів [1].

Вітчизняні ж законотворці у законопроекті «Про інтерпеляцію» № 3499 від 18.05.2020 року пропонували наділити правом

ініціювання процесу інтерпеляції вимогу щонайменше 45 народних депутатів України, а також комітет, до предмета відання якого належить сфера діяльності відповідного члена Кабінету Міністрів України [3].

Особливо важливим нововведенням законопроекту є те, що процедура ініціювання інтерпеляції не передбачає жодних додаткових голосувань, які б суттєво блокували реалізацію права інтерпеляції. Рішення про призначення інтерпеляції покладається на Голову Верховної Ради України, який має перевірити депутатську вимогу на відповідність положенням законопроекту.

Наразі законопроект «Про інтерпеляцію» № 3499 від 18.05.2020 року знято з розгляду.

Наступною проблемою, яку б могло розв'язати реформування інституту комітетів Верховної Ради України, є так званий «законодавчий спам». Процес української законотворчості передбачає доволі широке коло суб'єктів законодавчої ініціативи, а саме – Президент України, Кабінет Міністрів України та кожен народний депутат України.

Конституційний склад Верховної Ради України – 450 народних депутатів, кожен із яких наділений правом законодавчої ініціативи. Така кількість суб'єктів неодмінно призводить до внесення на розгляд Верховної Ради України і значної кількості законопроектів, проектів постанов та інших законодавчих пропозицій. Такі законодавчі пропозиції часто носять популістський, політично-мотивований характер або не є достатньо пропрацьованими.

Внаслідок цього переважна більшість законодавчих ініціатив не набуває статусу чинного нормативно-правового акту. Так, у період з 01.01.2023 року по 06.12.2023 року у Верховній Раді України було зареєстровано 1077 законопроектів, прийнято з яких лише 125.

Проблему «законодавчого спаму» можна вирішити шляхом звуження кола суб'єктів законодавчої ініціативи серед народних депутатів України. Таке право може бути закріплене за:

- а) комітетом Верховної Ради України,
- б) визначеною Конституцією України кількістю народних депутатів України, що будуть формувати спільний запит.

Очевидно, така реформа потребує внесення змін до Основного Закону, що неможливо під час дії воєнного стану.

**Висновки.** Інститут комітетів Верховної Ради України потребує реформування, що може здійснюватися вже сьогодні шляхом прийняття відповідних нормативно-правових актів, про які йшлося в дослідженні. У рамках такого процесу особливо важливо враховувати досвід європейських держав, рівень демократії у яких є найвищим у світі.

Однак також необхідно не лише займатися реформуванням чинного законодавства, але й дотримуватись тих юридичних положень, які регулюють функціонування комітетів Верховної Ради України на нинішньому етапі.

#### Список використаних джерел :

1. А як у них? Інструмент парламентського контролю – інтерпеляція. URL: <https://rada.oporaua.org/analytika/a-iak-u-nykh/22406-a-iak-u-nykh-instrument-parlamentskoho-kontroliu-interpeliatsiia>
2. Про відкликання народного депутата України Шуфрича Н. І. з посади голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова: Постанова Верховної Ради України від 20 вересня 2023 р. № 3385-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3385-20#Text>
3. Про інтерпеляцію: проект Закону України від 18.05.2020 р. № 3499. URL: [https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_1?id=&pf3511=68867](https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=68867)
4. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 4 квітня 1995 р. № 116/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text>
5. Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: Постанова Верховної Ради України від 29 серпня 2019 р. № 20-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20-20#n5>

#### REFERENCES :

1. A yak u nykh? Instrument parlamentskoho kontroliu – interpeliatsiia. URL: <https://rada.oporaua.org/analytika/a-iak-u-nykh/22406-a-iak-u-nykh-instrument-parlamentskoho-kontroliu-interpeliatsiia>
2. Pro vidklykannia narodnoho deputata Ukrainy Shufrycha N. I. z posady holovy Komitetu Verkhovnoi Rady Ukrainy z pytan svobody slova: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 20 veresnia 2023 r. № 3385-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3385-20#Text>

3. Pro interpeliatsiiu: proekt Zakonu Ukrainy vid 18.05.2020 r. № 3499. URL: [https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4\\_1?id=&pf3511=68867](https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=68867)
4. Pro komitety Verkhovnoi Rady Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 4 kvitnia 1995 r. № 116/95-VR. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text>
5. Pro obrannia holiv, pershykh zastupnykiv, zastupnykiv holiv, sekretariv, chleniv komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy deviatoho sklykannia: Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 29 serpnia 2019 r. № 20-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20-20#n5>

Z. S.-M. Yakhiaiev

### Ways to Improve the Legal Organization of the Activities of the Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine

**Summary.** *The research article is devoted to the study of problematic issues related to the organization of the activities of the Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine.*

*The article draws attention to the process of establishing parliamentary committees and electing MPs to them, provides a list of committees of the Verkhovna Rada of Ukraine of the ninth convocation, demonstrates the shortcomings associated with the quantitative composition of the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine (on the example of the Committee on Freedom of Speech), namely, the inconsistency of the organization of the committees' activities with the Law of Ukraine «On Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine» and other regulatory legal acts. After that, the author makes proposals for solving this problem, namely, adopting and amending the resolutions of the Verkhovna Rada of Ukraine regulating the activities of the committees, as well as amending the Law of Ukraine «On Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine».*

*The author analyzes the foreign experience of organizing the activities of parliamentary committees, namely, the system of organizing the activities of UK committees, which is more complex than in Ukraine, but has a number of positive features. Such a positive feature is the creation of special committees, especially special committees on government oversight, which control each of the main government agencies. The paper also considers the introduction of joint committees, but such committees are created mainly in bicameral parliaments and therefore are not possible in the Verkhovna Rada of Ukraine, since the Ukrainian parliament is unicameral. The article focuses on the institution*

*of interpellation, which is effective in many European countries but absent in Ukraine, and provides a justification for the need to adopt legislation on interpellation in Ukraine. It is noted that such a draft law has already been submitted to the Verkhovna Rada of Ukraine, but was subsequently withdrawn from consideration.*

*The author highlights the problem of an overly wide range of subjects entitled to the right of legislative initiative, meaning the deputy corps, which includes 450 MPs and each of them has the right of legislative initiative. The author points out that such a number of subjects inevitably leads to submission of a significant number of bills, draft resolutions and other legislative proposals to the Verkhovna Rada of Ukraine. Such legislative proposals are often populist, politically motivated or not sufficiently elaborated. Therefore, the article proposes ways to solve the problem of «legislative spam» through the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine.*

**Keywords:** *the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine, interpellation, legislative initiative*